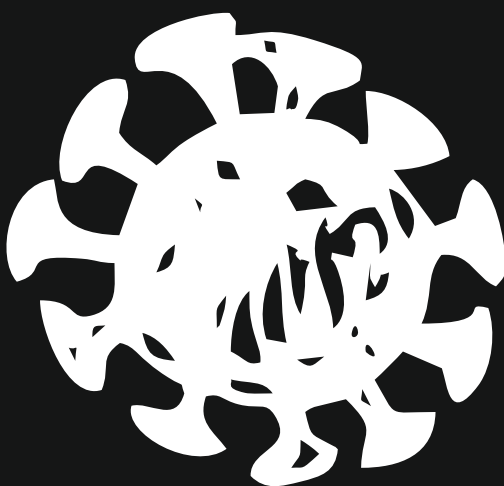

**Scio me
nihil scire
2020**

EGYMONDATOK

A kiadvány megjelenését
Balaicz Zoltán, Zalaegerszeg polgármestere
és Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Önkormányzata
támogatta.

Impresszum:

Pannon Tükör 2021/2. szám melléklete

Kiadja: Pannon Írók Társasága

8900 Zalaegerszeg, Landorhegyi út 21.

Felelős kiadó: dr. Gyimesi Endre - elnök

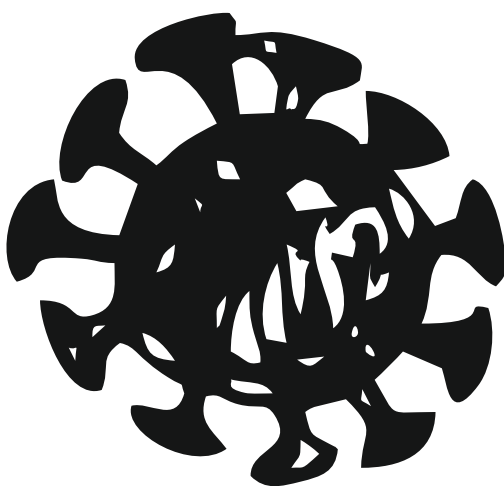
Grafika: Tóth Norbert

Nyomdai munkák: Göcsej Nyomda

8900 Zalaegerszeg, Bajcsy-Zsilinszky tér 2.

Scio me nihil scire 2020

EGYMONDATOK

Scio me nihil scie!
Tudom, hogy nem tudok semmit!

A 2020-as év bizonyította a Szokratésznek tulajdonított paradoxon igazságát, ezért is választottuk mottóul. Amit addig az élhető világról tudni véltünk, az lassan, de biztosan változni kezdett.

Azóta is zajlik egy történelmi paradigmaváltás: egy apró vírus elindít egy dominósort, és kirajzolja a nemtudás térképét.

Ebben, a harmadik éve megjelenő, összefűzött kalendáriumunkban nyomon követhetjük, merre kanyarodik ez a labirintustérkép.

2020 érdekes szám, szökőév, tehát 366 mondatmozaikot raktunk egymás után. A hónapok nevénel látható szimbólum a világjárvány magyarországi napi új regisztrált fertőzöttjeinek számának logaritmikus skálája alapján növekszik vagy fogy. Érdekes matematika, nekünk jelkép, mert talán: „Jelképek erdején át visz az ember útja.”/Baudelaire/ De mit is jelent? Félelmet, szorongást, bezártságot, elszigeteltséget, találékonyságot, alkotást?

12 szerző, 12 vezető, 12 nézőpont a változás artikulálására: a nemtudásból talán az újra tudásba.

Szerettük vagy sem ezt az évet? Különös volt, az bizonyos. Kemény István így búcsúzik tőle:

„Szerettem 2020-at, és tudom, hogy ő is szeretett engem.”

Kedves Olvasónk! Válasszon kedvenc mondatot az itt szereplő sok közül!

Bubits Tünde

Tinkó Máté:

Január

1.

Feladod a fogadalmakat, mert semmivel nem vittek közelebb az élethez.

2.

Talán ebben az évben újra visszatér az irodalomba vett hited: bár megtaposták a naivitásaid, de van ok az öröme is, például jól reggelizel, és élvezed az év első napsütését, noha bentről; elringatózol csak a fényben.

3.

Véda ismét írt chaten; alig hihető kedvességgel közeledik, egy angolnás könyv hozott titeket össze, most még hetek óta tartó beszélgetéseitek idéznek fel benned szép emlékeket, de egyelőre nem mered elmondani neki, hogy mennyire a zsánered: gyönyörű nő, nap süt be, ha mosolyog.

4.

Egy tökéletes pillanat, amikor visszahúz az álom: holnapután az első munkanap, most még tiéd az összes napszak, az ágy, az akolmeleg.

5.

Menekülnél a munkahelyről, menekülnél a családi perpatvarok elől, bárcsak tartana téged 31 évesen egy védőháló, de amit kifizíteni mégis minek...

6.

Elkezdtél szerelmet érezni egy nő iránt, akit mintha egy előző univerzumból már ismernél, akit félszavakból is.

7.

Végre dolgozni is tudsz, lehetőségeket fogalmazol meg, aztán egyik pillanatról a másikra összeomlasz: eleven seb a tavalyi vesszőfutás.

8.

Túl magas a vérnyomásod, kimondatott: de vissza tudsz-e belőle venni, létezik-e az idegesedésnek életmódja, vagy az folyton csak az élet ellenében hat?

9.

Elhagytad-e végleg a komfortzónát, amikor munkát vállaltál, stresszel, hajhullással, szívritmuszavarokkal?

10.

Az idei év első verse a madarokról szólt, egy cinege foglalta el az ablakodhoz hajló platánfa gyöngé ágát.

11.

Elönt a régóta sehol sem érzett bizalom Véda iránt: az összes problémára gyógyírral szolgálna, de úgy érzed, csak lassan avathatod be őt életed titkaiba.

12.

Kemény István Kishit-versét egymás után többször is elolvasod, és a szemedbe fut a könny.

13.

Táncban elmerülni, táncban feloldódni, kiszaladni éjszákára a hidegbe, a messzeségig.

14.

A vízhold türelméhez és kitartásához hasonlatosan munkálkodni csak.

15.

A szerelem micsoda: érzések egyvelege, a bizalom folyamatos fenntartása, örök lángolás vagy csendes egyetértés?

16.

Vállald fel a kiszolgáltatottságot: bölcsebb és nyugtatóbb.

17.

Szerelmes vagy a fővárosba, kátyúkat kerülgetsz, utcaszízeket ismersz fel, emlékekbe ragadsz, majd azokat elengeded.

18.

Egy vonatút ringat el, gondolsz egy szájra, ami végigcsókolt előző este: beleveszel a tájba, és már semmi sem idegen.

19.

Bereményi Gézával készítesz interjút, eleven a huszadik század, nem félsz, nagyapádra gondolsz, te már nem beszélgettél vele eleget.

20.

Beavatod irodalmi vágyaidba a világ legcsodálatosabb nőjét, odafekszel az ölébe, hallgatod a szívverését, miközben átjár az érzés, hogy nincs hely a földkerekségen, ahol lenne pillanat boldogabb.

21.

Van, amikor nincs mit mondani, csak örülni annak, hogy elalszik melletted a szerelmed, és amikor hajnalban odafordul hozzád, biztos vagy benne, hogy felejthetetlen szépet álmodott, ilyen lehet a végtelenség, két párhuzamos, ami a boldogságban találkozik.

22.

Te tudtad, de nem mondtad; ő tudta és mondta is: megfogalmaztátok együtt az érzéseket.

23.

Salgótarján-Budapest: két végpont, ami összeköti 71 év tapasztalatát, de ami köztetek van, az keretbe nem foglalható, megzabolázhatatlanabb, vadabb és szabadabb.

24.

Lehet, megint be kellene fejezni az írást.

25.

Újraolvastál egy Hajnóczy-novellát, és egyre biztosabb vagy, hogy van szeretetlen szerelem.

26.

De jó, hogy nincsen ezekhez közöd.

27.

Valami más kezdődik el, valami más múlik el, valami másról mondhatnál többet, keveset.

28.

Egy tánc szeretkezés előtt: gyönyör, ami történelmi mélységek közt folytatódik.

29.

Felerősödtél, megkapaszkodtál benne, kád szélén, kút káváján, már nem sodródsz, valahová tartozol.

30.

El akartad mondani az előző napi mondatot, hogy hi-hess benne.

31.

Véget nem érő, feledhető, sebezhető, de támadhatatlanul őszinte és minden eddiginél igazabb.

Seres Lili Hanna:

Február

Talált mondatok (V.Á. nyomán)

1.

Egy idegesítő csoportüzenetet akarok írni.
(Péczely Dóra)

2.

...a kifordított tál az én fejemben pont olyan, mint egy tál. (Zámbó Lilla)

3.

A valóság megtartásának legszükségesebb eszköze a beszélgetés. (Peter L. Burger - Thomas Luckmann: A valóság társadalmi felépítése)

4.

Reszketni kezdett, aztán rájött, hogy sír.
(Tar Sándor)

5.

Ha valaki felidegesít, csak feküdj a hasadra és megnyugszol. (Medvegy Gergő)

6.

Mesélj valamit, ami nem történt veled.
(Seres Lili Hanna)

7.

Szeretem ropogósabbra hagyni a belevalókat.
(recept)

8.

Az égen, mint halmozódó szennyes, úgy tornyosultak a piszkos fellegek. (Doris Lessing)

9.

Mindabból, amit látok, oly kevés történik meg velem.
(Konrád György)

10.

Úgy csinálod, mint én?
(Vajna Ádám)

11.

Rossz és hangos számok mennek / magamat se hallom, hálistennek. (Csaknekedkislány)

12.

A Vargaváros verseinek világképe radikális módon tagadja annak a szakadéknak a létezését, aminek partjai közé hidat kellene verni. (Melhardt Gergő)

- 13.**
Én majd egy falusi fantasyt akarok írni.
(György Alida)
- 14.**
a forradalom egy harminc éves válóper / & nem tudjuk
még h kinél marad a gyerek
(André Ferenc)
- 15.**
Ne akarjon áldozatként bemutatni, én annál érdeke-
sebb vagyok.
(Glenn Close a Wife c.filmben)
- 17.**
Viszont felvettek mindkettőnket egy középkorászati sze-
mináriumra speckoll címén.
(B. Kiss Mátyás)
- 16.**
Gondoltam, megnézem, mit jóstál nekem februárra.
(Üllei Kovács Zsuzsi)
- 18.**
A legjobb, hogy ingyenes a wifi!
(szallas.hu)
- 19.**
A 3 éves kor alatti gyermekek ingyen kaphatók, ha fel-
nőtt kíséri őket saját felelősségére.
(szlovák-magyar google translate)
- 20.**
Mindkettőből a másik hiányzik, ami azt jelenti, hogy tö-
kéletesen kiegészítik egymást, én meg nem hiányzom,
ezt éreztem. (Szálinger Balázs)
- 21.**
A színházzal és az írott törvénnyel egyaránt ellenséges
államban Platón szerint a csecsemőket ajánlatos folya-
matosan ringatni. (Jacques Ranciere)
- 22.**
Hazamegyek, kinyitok egy sört és a gázt.
(Index hírlevél)
- 23.**
Következésképp csak a világ arra való lefordítása, ami
nem ő, alkotja láthatóságának, ill. megragadhatóságá-
nak feltételét. (Iser)
- 24.**
A felhőkarcolók tetejéről úgy hullottak a tönkrement
bankárok, iparbárok, nagybefektetők, mint az őszi fale-
velek. (Békés Pál)
- 25.**
Szerettem volna lecsavarni a fejem, de a testem így is
emlékezett volna mindenre. (Borda Réka)
- 26.**
:D tényleg nem ez az első félreértés ott, de nem bánom
(Vidosza Eszter)

27.

Ott van az orrodban a videólejátszó illata?

(Kiss Tibor Noé)

28.

Mark Twain jegyezte meg egyszer, hogy a megfelelő és a majdnem megfelelő szó között akkora a különbség, mint a villámlás és a szentjánosbogár fénye között.

(Alexander Steele)

29.

Azt tanácsoltam, hogy vegetáriánus, nem azt, hogy zöldség legyél. (Dan Millman)

Bene zoltán: Március

Március 1.

A kutyaóvoda, ahová járunk, kinn van a város szélén, ha villamossal megyünk, gyalogolhatunk még vagy két kilométert, ha busszal, túl korán érkezünk, nehéz eldönteni, melyiket válasszuk a két jó lehetőség közül, végül a busz és a helyszínen töltött hosszabb ráhangolódási idő mellett döntünk.

Március 2.

Hónap első hétfője, tehát Makóra megyek; a helyközi járat magasából Klárafalva és Ferencszállás házait, udvarait figyelem, és ezúttal sem találok egyetlen jelet sem, amely jólétre utalna.

Március 3.

Petró Jani barátom számára szerintem fontos ez a dátum – ekkor játszották az első hivatalos jégkorong-mérkőzést Montreálban, 1875-ben.

Március 4.

Egy barátommal koradélután arról beszélgettünk, valójában mi a csuda is ez a vuhani vírus, bölcseket mondtunk és nevetgélünk – erre estére a miniszterelnök bejelenti, hogy elérte Magyarországot: két fertőzöttünk van.

Március 5.

Csütörtökönként Pest; az oszkar, azaz telekocsi a Mérey utcából indul és a Népligetnél tesz ki, ezúttal nem csak órát tartok a Károlin, de választmányi ülés is van az Írószövetségben, estére holtfáradtan érek haza – csak a szokásos.

Március 6.

A kutyát visszük oltásra, közben az oltásellenesek járnak a fejemben, akik vélhetően nem olvasták Bereményi Géza *Eldorádóját* és nem látták a filmet sem, nem bántják őket álmukban a torokgyíkos gyerekek tetemei.

Március 7.

Abe Kóbó könyveit a születésnapján sem találni jó helyen a legtöbb könyvesbolt polcán: a k betűhöz sorolják; pedig itt, Magyarországon nem szokatlan, hogy a családnév áll elől...

Március 8.

Vasár-, nő- és névnap, ebben a sorrendben.

Március 9.

Volt régen egy Hétfő reggel nevű egyetemi zenekar, s ahogy eszembe jut, a kilencvenes évek hétfő reggelei valahogy sivárabbaknak tűnnek a mostaniaknál.

Március 10.

Az apám ma 73 éves.

Március 11.

A feleségem már tegnap óta tudja, hogy bizonytalan ideig nem tarthat kontaktórákat a szegedi egyetemen, ma érkezik a levél a postafiókomba, hogy nekem sem kell utaznom holnap, a Károli is távoktatásra áll át.

Március 12.

Nem tudjuk, mi következik, miféle járvány, milyen katasztrófa; hogy következik-e egyáltalán valamiféle, de ha ezen a napon sétálok a vársomban, egy katasztrófa óhatatlanul eszembe jut: az 1879-es Víz, amely elmosta Szegedet.

Március 13.

Ha nem az 1879-es árvíz mossa el Szegedet, hanem az 1970-es, ma vélhetően egy csúnya betonrengetegben élnénk.

Március 14.

Hétfőtől bezárnak az iskolák, illetve átköltöznek a világhálóra, póklászhat majd tanár és diák.

Március 15.

Ma mindenki maga dönthet, miként ünnepel, vagy nem ünnepel.

Március 16.

Weiner Sennyey Tibi barátom keresett meg azzal, vezessek naplót a Dróton a veszélyhelyzet idején, s én, talán azért, mert soha életemben nem vezettem még naplót, beleegyeztem.

Március 17.

Nem csak naplót nem írtam soha, de világjárványból is ez az első, amiben részem van – jó lenne hinni, hogy egyben az utolsó is.

Március 18.

Nem tudom, ki hogyan képzelte a veszélyhelyzetet, de alighanem mindenki másképpen, mint amilyen ez.

Március 19.

Novalis szerint minden, „ami a legjobb”, betegséggel kezdődik.

Március 20.

Betegséggel kezdődik minden Friedell szerint is; nem is vitatkozom; ahogyan a veszteség is válhat olyanná, akár a kidőlt fák, vagy az elsüllyedt hajók, burjánozhat rajtuk az élet.

Március 21.

A pofakönyvben megosztott montázs bal felén egy Marvel-szuperhős, a jobb felén egy fiatal lány látható, laza, otthoni öltözékben; a felirat: *nem gondoltam, hogy ha megmentem a világot, a mackónadrágomban teszem majd, a kanapén ülve, a tévé előtt.*

Március 22.

Kínában a karantén és az ipari termelés visszafogása miatt újra előbukkan éjjelente a csillagos ég – Kant mosolyog.

Március 23.

Meghalt Gyömbér, Petró Jani barátunk kutyája, mondom Tódinak, a kutyánknak, ezerféle rossz érzéssel.

Március 24.

1882-ben ezen a napon jelentette be Robert Koch, hogy azonosította a tuberkulózis baktériumát, ez tehát egy szerencsés nap a tüdőre nézve, bizakodhatunk.

Március 25.

Az édesanyám 71 éves; ráadásul a névnapja is ma van – a nagyszüleim praktikus emberek voltak.

Március 26.

Mazochista hajlamaimnak engedve felütöm a pofakönyvet, és egy idő után már csak az jár a fejemben, hogy a kételyt nem ismerő emberektől ments meg, Uram, minket.

Március 27.

Az ember csak üldögél otthon a karanténban, és olvas, halmozza az információkat, mint például, hogy 110 évvel ezelőtt Szatmárökörítón (ma Ökörítőfülpös) 312 ember égett meg egy kocsmá udvarán.

Március 28.

Ma lépett életbe a kijárási korlátozás – talán ezért, talán másért, de tegnap délután, kutyasétáltatás közben anynyi emberrel találkoztam az utcán, mintha semmiféle veszélyhelyzet nem lenne.

Március 29.

Kutyasétáltatás a templom mellett, végig a Váradi utcán, egészen a Szabadság térig – Tódi vagy mi élvezzük jobban?

Március 30.

A baglyok éjszaka olyan hangokat hallatnak, mintha valaki egy elnyűtt sípot fújna; el se hinném, hogy ezek tényleg baglyok, ha nem mondanák többen is, hozzáértők, hogy azok bizony; egyre többen költöznek a városba, sötétedés után az olyan apró kutyákat, amilyen a csivava vagy a yorki, kockázatos sétáltatni, mert a baglyok a faágon ülve ugyan hangosak és idegesítőek, vadászat közben azonban nesztelenek, pontosak és halálosak.

Március 31.

A rosseb esne ebbe a karanténba, hallom az utcáról egy régimódi úrtól, aki vélhetően nincs tisztában azzal, hogy a rosseb fekélyt jelentett hajdan, még hozzá vélhetően szifilisz (bujakóros, francos) kelevényt.

Bubits Tünde: Április Modalitások

- 1.**
Bárcsak valaki azt mondaná, mindez csak áprilisi tréfa!
- 2.**
„Rettenetes, hogy a tényektől sosem tudhatjuk meg a valóságot.” (Rilke)
- 3.**
Mi történik velünk, tulajdonképpen ez egy zajtalan világháború? Hogyan nevezzük valójában? Hogyan neveztetik majd 30 év múlva? Talán azt még megtudom.
- 4.**
„A rossz gondolatok kóbor macskaként visszajárnak, ha figyelemmel eteted őket, híznak és egyre többen lesznek. Úgyhogy akkor most próbáljunk meg nem megörlülni, jó kis program, mi?” (Bödöcs Tibor)
- 5.**
A kert veteményesében vakondot fogtunk, finom, selymes bundájút, átdobtuk a szántásba.
- 6.**
Délelőtt megint ott turkált az éppen kibújt sárgarépában, most messzebbre hajítottuk, távolabb jobban tudjuk szeretni, van ez így mással is.
- 7.**
Cukormentes cukor, tanármentes iskola, diákmentes tanítás, a valóság fikciói.
- 8.**
Néha gondolok arra, ha most minden normális lenne, hol is lennék, mit csinálnék! Feltételes mód, te ördögi találmány, diabolus in cogitatum!
- 9.**
Termeld ki magadból a saját mesteredet!
- 10.**
„A kereszt mint szimbólum gazdag jelentései között ott lehet az is, ahogy rá nézve az ember előbb meghajol, majd szépen lassan felemeli és körbehordozza a tekintetét: látni a megváltandó világot és ebben a megváltandó világban saját magát, és amit a legfontosabb tudni, látni: a világ Megváltóját, aki az első Ádámmal a világba jött, és már a következő generációban mindent eluraló bűn hatalmát megtörte.”
(Nagygéci Kovács József)

11.

„A kártya ki van osztva. Reszketünk,
Észak, Kelet, Nyugat és Dél kezében,
bubik, királyok, dámák jelmezében
s szótlánul várjuk, mit tesz végzetünk.”
(J.A.)

12.

Emlékszem annak idején Pécs belvárosát járva akkori mentorommal, H. N. P.-rel azon gondolkodtunk, még mennyi időnk van József Attilához képest, hogy mikor leszünk 32 évesek, most pedig arra gondolok, mennyien vannak már mögöttem, s egyre kevesebben előttem.

13.

Erdélynek régi együgyű alázatos ideiben való gazdagságából ez mostani kevély, cifra felfordúlt állapotjában koldúságra való változása című művében Apor Péter ezt írta 1736-ban: „... úrfiak, alávaló, fő és nemes emberek húsvét másnapján az az vízben vetü hétfűn járták a falut, erősen öntözték egymást az leányokat hányták az vízben ...” Az idén személyes találkozás nélkül, virtuálisan locsolkodtunk.

14.

Szeretem a kertet, szeretem a kerti munkákat, vajon én mi vagyok a veteménynek, a hagymának?

15.

Átszorongani egy éjszakát, átszorongani egy életet...

16.

Amikor egy kedves ismerősöm kénytelen volt leszokni a nikotinról, megkérdeztem tőle, nem hiányzik-e? Én folyamatosan dohányzom az agyamban – válaszolta. Azóta értem, miért dolgozom folyamatosan az agyamban, ha éppen látszólag semmit sem csinálok. Jobb, ha magunkhoz őszinték vagyunk az addikciót tekintve.

17.

Betonoztunk ma, ez is egy alkímia, a beton csodás anyag, mekkora találmány!

18.

Magam vagyok saját rabszolgatartóm. Napi 12 óra munka, az sok vagy elég?

19.

A világon a legkedvencebb helyem a kerti pad, ahol megisszuk a délutáni kávét. Szépek a zalai dombok, valami női elfogadás árad belőlük, biztonság. Szeretem ezt a remeteséget.

20.

„A többi, néma csend.” (Shakespeare)

21.

Végre tudunk dolgozni az NKA-pályázaton, addig is új stratégiát kidolgozni a túlélésre, ez az idejünk.

22.

Videót készítettünk a kertben a könyvtár kérésére, mit csinálok a karantén idején témában. Lányom vette fel, unokám sertepertélt, kis mufurc, szeretem vele újralát-
ni a világot.

23.

Mégis a főzés a legnagyobb alkímia, új minőséget létrehozni az összetevőkből, aztán magunkba temetni, hogy épüljünk, és aztán újat kitalálni, hogy meg ne unjuk! Igazi boszorkányság! Mit ír erről a Malleus maleficarum?

24.

Most még nem nyomtatunk lapszámot, online fut a szerkér, jó kocsisa van!

25.

Kész a lapszám, mindig büszkeséggel tölt el, ha megszületik, bármennyi probléma előzi is meg. Most azért több jutott, bevallom, nem így terveztük.

26.

A vakond mellett kósza pocok jár a kertben a szomszéd szerint. Milyen szépen őrzi a rendszertan nyelvünket, milyen ritkán használjuk ezt a szót, maximum így: kósza gondolat. Nem is tudom, mikor mondtam utoljára.

27.

Miért változik át minden szobabicikli szobainassá?

28.

Írni, írni, írni, egyre közelebb a regény leadásának határ-
ideje!

29.

Minden lemaradást behozni: íróit, szerkesztőit, házi-asszonyit, tanárit! – szólt a vezényszó egy hónapja, mint a hógolyóból a hóember pocakja, továbbgörgettem a feladatokat, lassan lavina zúdul rám, temet maga alá.

30.

Münchausen báróként kihúszom magam a lavina alól, minden megoldás alapképlete ez.

Balogh Ádám: Május

1.

Eszem ágában sincs kimozdulni, pedig szeretem a majálist, a szomszédos erdőben nagy buli lesz, valaki még bográcsot is visz a tűzgyújtási tilalom ellenére, az egyik szememmel azt nézem, hogyan vonulnak az emberek az utcánkon keresztül, a másikkal pedig azt, milyen büszkén dolgozik a tésztában az élesztő, bizonyára az én mellkasom is így fog domborodni, amikor majd kiviszem a sütőből az aranybarnára sült kifliket.

2.

A magam készítette kifli másnap is friss.

3.

Zárás előtt tíz perccel már csak én vagyok a görög kisboltban, és miközben a csemegepultból válogatom a mindenféle krémet, olívbogyót, feta sajtot, szárított paradicsomot, Görögországban érzem magam, ahol a boltból egyenesen a tengerpartra mennék, csodálnám, hogyan készülődnek a halászok, a sirályok pedig úgy keringenének körülöttük, ahogyan én ennek a boltnak a sorai között, ahol mindennapi vendég vagyok, 10% kedvezményt is kaptam, kérdeztem, miért, tiszteletbeli görög vagyok, válaszolt az eladó, mintha tudná, hogy sokáig görög halász akartam lenni, és én legszívesebben azt mondtam volna, felejtjük el ezt a kedvezményt, inkább beszéljen hozzám görögül, én meg hozom minden nap a friss halat, mert az nincs a kínálatban, és tegyünk úgy, mintha nem a szomszédos piacon vettem volna a halastól.

4.

Letöltöttem egy alkalmazást, amivel le akarom mérni, milyen sebességgel gurulok a gördeszkámon, mintha mérni kellene egy olyan tevékenységet, amit pont azért végzek, hogy kiszakadjak egy olyan világból, amelyben mindent mérnek, de furdal a kíváncsiság, az új kerekeimmel milyen gyorsan gurulok, és tudom, onnantól, hogy először mértem, többet akarok majd, megdönteni saját rekordjaimat, egyre veszélyesebb lejtőkön gurulni, nem törődve keresztutcákkal, kátyúkkal, csak hogy elmondhassam, gyorsabb voltam, mint eddig bármikor, mintha ez számítana.

5.

Az egykori, nagyvisnyói házunk udvaráról elhozott terméskövekből építék a pesti udvarunkon nyársalóhelyet, és olyan szépen kapcsolódnak össze a kövek, hogy nem is kell elővenni egy régi fotót sem segítségképpen, és amikor az utolsó kő is a helyére kerül, kihordom a faszenet, majd begyűjtöm a tüzet, várok a parázsig, a grillrácsot rárakom a kövekre, majd a forró vasra a sajtot és a húst, úgy lehetek újra Visnyón, hogy mégis Pesten.

6.

A templomkertben van egy pad, leülök rá, nézem a virágzó gesztenyefákat, valami megmozdul a hátam mögött, a hang irányába fordulok, egy öregasszony húzódik be a tuják mögé, érzem magamon a tekintetét, gyanakodva méregethet, vajon miért jöttem, meddig maradok, és visszajövök-e újra.

7.

Szépen nő a fű a kertben, öröm látni a kis zöld szigeteket, ahogy lassan gyepképpé állnak össze, én pedig kezembem a locsolóval, mint valami karmester, minden nap locsolom a fűvet, szépen lassan épül fel a mű, harmóniává állnak össze az egyes hangok, és amikor már akkorára nő a fű, hogy a dallam részeg kakofóniába fordul, rá fogok menni a fűnyíróval a gyepre, mintha rákiáltanék a zenészekre, hé, annyira ne bízzátok el magatokat, kezdjük újra a gyakorlást, tökéletesítsük a dallamot.

8.

Este újra kimentem gördeszkázni a lejtőhöz, amin múltkor 86 km/órás sebességet mért az alkalmazás, ráálltam a deszkámra, beállítottam a programot, és amikor gurultam lefelé, ugyanazt a sebességet éreztem, amit nyolcvanhatnál, mégis csak negyvenötöt mértem, aztán húszat, majd harminckettőt, és akkor azon gondolkodtam, vajon melyik eredmény lehet a valós, pedig ahelyett, hogy a telefont piszkáltam volna, akár rá is feküdhettem volna a deszkára, és úgy gurulhattam volna, mint gyermekkoromban csúsztam a vízcúszdán, ahol én voltam a világ leggyorsabbja, vagy legalábbis úgy éreztem, és ennyi pont elég volt.

9.

Hosszan videotelefonáltam anyukámmal, elmesélte, hogy ma sem volt sehol és nem is tervezi, mert a vírusveszély kicsit megijeszti, ő végletekig betartja a szabályokat, és én, miközben beszélünk, nem tudtam levenni a szemem a háta mögött álló hatalmas növényről, emlékszem, amikor kórházban volt pár hónappal ezelőtt, én egy nappal hamarabb érkeztem, és azon az éjszakán egyedül voltam ebben a lakásban, az ágyból bámultam ezt a szobanövényt, amelynek a körvonalai egy félelmetes alakot rajzoltak ki, és végül nem hívtam fel azon az éjjelen, hogy megkérdezzem tőle, fél-e ettől a cserepestől éjszakánként, ahogyan azóta sem kérdeztem meg, és most sem fogom.

10.

Ma reggel is az erdőben kezdtem a napom, ilyenkor még minden csendes, és miközben szokásos körömet tettem, a sűrűben egy ágakból összetákoltszott kis sátorszerűséget láttam, talán nem vagyok egyedül, gondoltam és csak álltam, nem mentem közelebb, mert mi van, ha ez az ember Tarzanként várja, hogy rám ugorjon a fáról, és amikor elindulnék, látom közeledni a két nőt, aki minden reggel gyanúsán méreget, eszem ágában sincs bizonygatni, hogy nem én vagyok a titokzatos erdőlakó, és mint ilyen, attól sem kell félniük, hogy éjjel nem laktam jól a madárhússal, így őket kívánom reggelire, talán morognom kellene, amikor mellém érnek, akkor többet nem ebben az erdőben kezdenék a reggeleket, de inkább felnézek a fákra, csak a harkályok kopogtatnak, majd megérkeznek az első kutyások, ideje hazamenni.

11.

A hangosbemondó tájékoztat mindenkit, hogy a hatvan év alattiaknak 5 perce van elhagyni a piac területét, mert a rendelet értelmében ezután csak a 60 év felettiéké a pálya, elsőként egy hatvan feletti pár siet ki a piacról, majd néhány öregúr követi őket.

12.

Amit tisztelek benned, Péter, az a végtelen alázat, mondja az idősebb punk a fiatalabbnak, remélem, anynyira még nem fordult fonákjára a világ, hogy megkínáljanak egy cigivel, csak úgy.

13.

Egy fa mögül figyelem a férfit, aki az erdei foci pályán gyakorol egy karddal, ugyanezen fa mögül figyeltem őt évekkkel ezelőtt egy szilveszter reggelen, amikor hasonlóan légiés mozdulatokkal tökéletesítette a formagyakorlatát az újévi hóesésben, és legszívesebben kihoznám neki azt a zsáknyi cseresznye virágszirmot, amit a fánk alól sepertem össze, hogy ne nézzen ki úgy a tavaszi kert, mint a januári szántó föld.

14.

Nem akar esni az eső, pedig már nagyon várom, hogy leszakadjon az ég, na nem azért, mert nem szeretek locsolni, jó volna a teraszon ülve nézni, hogyan zuhog az eső, mint ahogyan a nagyvisnyói házunk teraszáról néztem mindig, hogyan zongorázik a májusi eső a cserepeken, ilyenkor leginkább nem is az esőt, hanem a völgyből hatalmas robajjal érkező a dörrenést vártam, ami a hegyek közé ragadva zakatolt, mintha száguldó vonat közeledne felém, mondjuk megnézhetném a vonatmenetrendet, mikor várható a következő gyors, de csak a hosszú tehervonatok bariton robogása adná vissza azokat az elnyújtott dörgéseket, de a legelemibb dolgokhoz nincs menetrend.

15.

Eddig csak képen, és rajzfilmben láttam vakondot, most meg itt fekszik egy a túrása mellett, kitárt mancsokkal, közelebb hajolok, láthatóan már nem él, és nincsenek rajta külsérelmi nyomok, vajon mi végezhet egy vakonddal.

16.

Húvös az este, ennek ellenére térdnadrágban gurulok, meleg szél fújja a lábamat, lenézek, egy kutya szalad mellettem, a bokámat ugatja.

17.

Késő este kigurulok a gördeszkapályához, akkora már biztosan hazamentek a rolleresek, és valóban, a pálya üres, lemegyek a medencébe, óvatosan gurulok fel az ívekre, nem merek ennél bátrabban, és annyira nem is élvezem, de ez még így is több, mint amit terveztem, mert csak megnézni jöttem a pályát, felelőtlenség lenne megkockáztatni egy balesetet, végül mégis megtettem.

18.

A karantén alatt zárva a piac melletti kocsmá is, de a csapos kint hagyta a padokat és az asztalt, ami körül az idős férfiak olyan felszabadultan sztoriznak, mintha nyitva lenne a kocsmá, majd megérkezik közéjük a pultos is egy dobozos sörökkel teli szatyorral, a férfiak ujjonganak, az élet szép.

19.

Leszedem a polcokról a könyveimet, hogy leporoljam őket, és ilyenkor látom, a legtöbb könyvbe bele sem lapoztam, csak azért vettem őket, hogy ezzel vezekeljek, mennyire keveset olvasok mostanában.

20.

Apósom születésnapjára utaztunk vidékre, a sógorom házának teraszán lefekszem a lócára, amit neki ajándékoztunk, amikor eladtuk a visnyói házat, lassan elnyom az álom, és amikor felkelek, érzem, elaludtam a nyakam, ugyanabban a pontban nyilall bele a fájdalom, mint amikor Visnyón ébredtem.

21.

Még mindig érzem a fájdalmat a nyakamban, régebben ez hamarabb elmúlt, most örülök ennek a makacsnáknak, mert ha a lócát nem is, az ébredést magammal vihetem.

22.

Ma este is mesélek a kislányomnak lefekvés előtt, improvizálok, ahogy szoktam, ő mondja, mi legyen a téma, én pedig felfűzök rá egy történetet, és minden este nagy mosollyal mondja, hogy ez nagyon jó volt, ma azt is mondta, hogy apa, írd egy mesekönyvet, segítek én is, megmondom a témát, te megírod, tudod, ahogy szoktad, a teraszon.

23.

Gyereknapi meg akarom venni az egyik könyvet, amit már régebben kinézett magának a lányom, de akár írhatnék is egyet, csak neki, de akkor kihagynám az alkotásból.

24.

Egy kofánál ugyanolyan szép árut kapni, mint a legnépszerűbb zöldségesnél, de senki nem áll sorba nála, míg a másiknál tolonganak az emberek, és a vírusveszélyt emlegetik, követelik a gyorsabb kiszolgálást, a sztárzöldséges robotikusan szolgálja ki a vevőket egymás után, miközben én hosszasan beszélgetek a nénivel, öröm hallgatni, ahogyan az életéről beszél.

25.

Az erdő mellett haladok el sötétedés után, egy tűzszaglőr forgatja a szerszámát a foci pályán, van valami törzsi ebben az egészben, talán ő az, aki az erdőben alszik éjszakánként, és csak akkor megy haza, amikor a harcművész megjelenik reggel, lehet valami misztikus ebben a helyben, talán ide kellene kijárnom írni, hátha jobb gondolataim támadnának.

26.

Miközben videotelefonálok anyukámmal, látom, hogy kisebb lett a félelmetes növény, mintha lefejezte volna a félelmetes alakot, kérdezem mi történt a szobanövényvel, kicsit megmetszettem, már olyan nagyra nőtt, válaszolja.

27.

Az erdőben valaki összegraffitizte a padokat, nesze, egy újabb fantom.

28.

A templomkertbe még nem jutott el.

29.

Holnap utazunk anyukámhoz, születésnapja lesz, végre újra találkozunk.

30-31.

„Ez volt a legszebb, a szeptember, meg a tavasz vége, amikor belepte a gesztenyevirág a sörhabot.” – Bartis Attila

András László: Június

Június 1. hétfő

Az az érzésem, az elkövetkező hónap, inkább lesz materiális és vulgáris, semmint spirituális és enigmatikus – meglátjuk.

Június 2. kedd

Azon kapom magam, hogy már egy hónapja nem gondolkodom.

Június 3. szerda

Vajon van-e értelme (tanulsága, konklúziója stb.) egy hónapnyi életnek, és ha van neki, akkor lehet-e ezt érthetően, esetleg szórakoztatóan bemutatni, esetleg többszörösen összetett mondatokkal próbálkozva, vagy inkább szorítkozzunk az impresszióra, ami nemhogy egy hónapról, de még egy napról sem fog semmit mondani, sőt, a születése pillanatáról sem sokat.

Június 4. csütörtök

Azért sem írok semmit Trianonról, nem is olvasok róla semmit, de még csak nem is gondolok rá.

Június 5. péntek

Eső a Ligetben, egy bamba, de jó beszélgetés, konfliktus egy hiányzó glettvás körül, de még mielőtt elmérgesedne, emlékezni kezdek.

Június 6. szombat

Glettelés, mit is mondhatnék még?

Június 7. vasárnap

Meg kell írnom egy esszéfélét sajtóban megjelent információk alapján, de egyszerűen nem találok megbízható adatot, forrást, végül elvégzem a mások munkáját is, hogy hozzáférhessek a magaméhoz.

Június 8. hétfő

Hajnalban a szokásos sajtószemle, aztán wc-zár-javítás, kandallópárkány rögzítése purhabbal, égők cserélése, kijáró ágyláb fixálása, rolók és szúnyoghálók felrakása, estére némi Karnevál.

Június 9. kedd

Beadtuk a kérelmet az önkormányzathoz, hogy adják ki az engedélyt vendégház üzemeltetésére, a rendszer nem vette be, mert kellett volna az adószám is hozzá, de az meg nincs, mert a NAV csak akkor ad adószámot, ha már van engedélyünk, személyesen nem tudtuk bevenni, mert a karantén miatt még nincs félfogadás, így maszkban sorbaálltam a postán, a posta előtt a polgármesteri hivataltól száz méterre, hogy feladjam nekik a levelet, és csak reménykedni tudok, hogy rugalmasabbak lesznek, mint a NAV.

Június 10. szerda

Egy-egy szippantás egy-egy emésztőből, aztán kérdőív-szerkesztés, majd sajtótükör, végül elgondolkodás a multitasking szón.

Június 11. csütörtök

Egy hete küzdök a szárnyashangyákkal, mára rájöttem, alighanem a falból jönnek.

Június 12. péntek

Négy meglett férfi egy teraszon a város fölött, néhány óra leforgása alatt, egymás között, bor mellett – ezt megírom még pontosabban is.

Június 13. szombat

Vajon ha azok a szürke, fehér, szürkésfehér, sárgás sötét valamik az égen csakugyan az óriás agyvelejének darabkái, ha elég sokáig nézném, hozzáférnék a gondolatokhoz is, amiket rejtenek? – ma nem néztem elég sokáig, csak a saját gondolatomhoz fértem hozzá.

Június 14. vasárnap

A nagy vihar elkerült bennünket, de a tízes út járhatatlan.

Június 15. hétfő

Hosszú nap, de a végére értem, visszaküldtem a korrek-túrát a kiadóba.

Június 16. kedd

Reggeltől kezdve esett, úgyhogy esélyünk sem volt elmenni tűzifáért és felfűrészelni azt, ahogy terveztük, úgyhogy nekiálltunk, és megcsináltuk a Két macska vendégház fb-oldalát.

Június 17. szerda

Telefonáltak az önkormányzattól, hogy nem tudnak engedélyt adni, amíg nincs adószám, mondtam, addig nem kapok adószámot, amíg nem lesz engedély, kis csönd, megpróbálja megoldani, köszönöm, mondom, de nem hiszek neki, letesszük.

Június 18. csütörtök

Karantén-évezáró: hónapok óta nem látták egymást, és most lement egy alsós, és feljött egy gimnazista – csak egy szülő kísérhette, tíz perc alatt végeztek: karantén-évezáró.

Június 19. péntek

Négy meglett férfi, másik négyes, mint a múlt heti, másik terasz, kívül a városon, részben az időn is kívül, a múlt másik részéből érkeve, ön- és generációvizsgálat, és egy gondolat, miszerint a tükörig sem látunk, megírtam már pontosabban, és egy másik gondolat, a vereség, ezt is megírtam már.

Június 20. szombat

Ma megjöttek a borítótervek A vörös koronához, az egyik kifejezetten tetszik; és megvan az első foglalás a vendégházba; elgondolkozom a multitasking szón.

Június 21. vasárnap

Egy éve ezen a napon repültünk San Franciscóba, idén minden nap feltesszük az ott készült képeket a vendég-látónknak, ma kezdjük.

Június 22. hétfő

Megjön az önkormányzati engedély, hiánypótlási felhívással (adószámot utólag pótolni), így vágja át korunk hőse, a kreatív hivatalnok a gordiuszi csomót, előre az adószámért!

Június 23. kedd

Faszállítás Óbudáról 40 db 4-5 méteres kivágott legallyazott tuját feldarabolni, kocsira tenni, lepakolni, fordulni, egy 80 m²-es ház szöges bontott födémdeszkáit kocsira tenni, lerakni, tűző napon semmi meta, csak fizika.

Június 24. szerda

Végre van időm egy hetekkel korábban jött mintegy 60.000 leütésnyi szöveget figyelmesen átolvasni és kijegyzetelni, kérdéseket visszaküldeni, hogy majd valamikor elkezdhessem az érdemi munkát.

Június 25. csütörtök

Egy nap Budapesten három jó beszélgetéssel, annál is több sörrel.

Június 26. péntek

Átúsztam a dorogi tavat idén először, hivatalos víz hőmérséklet 20 fok, hőérzet 15.

Június 27. szombat

Farakás átpakolása, medence összerakása és feltöltése, mert hátha mégis lesz nyár, Szent László napja, gyerekek fürdenek, egy nap nyár, gyerekek játszanak, felnőttek is játszanak, elsüllyedt sziget, egyszer veszítünk, háromszor nyerünk, de ez csak egy játék, nem az élet.

Június 28. vasárnap

Ma egy éve a Getty Centerben a város fölött, az a város Los Angeles, nyolc napja pakoljuk föl a képeket, de csak ma jutottunk hozzá, hogy végig is nézzük őket, egy nap, amikor nem csinálunk semmit, csak emlékezünk arra, hogy mit is csináltunk egy évvel ezelőtt.

Június 29. hétfő

Elütött valakit a vonat, mentőhelikopter szállt le szemközt az iskola udvarára, este elfelejtem elvinni a stoplis cipőt az egyik csapattagunknak, de nem ezért kapunk ki 5:0-ra.

Június 30. kedd

Sikerült online kapcsolatba lépni a NAV-val, és elgondolkozom a szabadságról, úgyis, mint felismert szükségszerűségről.

Gazda Albert: Július

Július 1.

Ez a nyár valahogy olyan szeszélyes nekem, két napig harminchárom fok van, utána huszonhárom fok van, így megy ez, még jó, hogy a változatosságot szeretem, és a szakadatlan hőség az, amit nem szeretek, ha hideg van, fel lehet öltözni, ha meleg, nem lehet csinálni semmit, 2014 volt ilyen, mint ez, pocskék lett nyilván a bor, savas és unalmas, senki se vegyen belőle, ha esetleg lát még olyat a polcokon, és 2020-tól se várjon sokat.

Július 2.

Hetek óta nem nyúltam a kézírathoz, azt hittem, azt terveztem, hogy június végére készen leszek vele, tévedtem, nem először, nem utoljára, komolytalan ember vagyok.

Július 3.

Elmentem fodrászhoz, torzonborz voltam egészen, nem csoda, januárban nyiratkoztam utoljára, még Szentpé-tervár előtt, muszáj volt akkor hasonlítanom az útlevel-képekre, biztos, ami biztos, a régi reflexek csak kopnak, el nem tűnnek, most nem kellett hasonlítanom senkire, de nem kedvelem a hajszárítót, nem vagyunk jóban, noha érdekes volt, hogy majdnem a szemembe lóg, hogy látom, ha felnézek, a hajamnak a végét, huszonkét év után először, ám akkor jött a tizenkettes gép, és letarolt mindent, ami az útjába került.

Július 4.

Egyáltalán nem szerettem a Mad Scientistet eddig, bohóckodás sokszor, amit csinálnak, Rákóczi Túrós, Szilvás Gombóc, ugyan már, az alapok sem jöttek be, a Jam 52 vagy a Mango Bay, az East Coast Samurai Sessoin IPA azonban, amit a hiperben vettem, hatszázért, egyszerűen hibátlan, üde, friss, zamatos, ivós, ha nem fogy el legközelebbig, mint a dobozolt Galaxis, veszek belőle megint.

Július 5.

Ráléptem arra a lapos fürdőszobamérlegre, nem ugrottam, csak léptem, a magamfajta ne ugráljon, lenéztem és mondtam, száznégy kiló vagyok, színhús, majdhogynem letettem a terveimről, kis híja, de az fix, hogy kevesebbet kellett volna ennem szombaton, le kéne menni legalább száz alá, tegyünk egy próbát, most lehet, mert most akarom.

Július 6.

Michelle Gurevichet úgy dobta a gép, az e heti kalandban a Spotify, az egyetlen algoritmus, amellyel szemben nincsenek averzióim, a Russian Balerina c. dalt kaptam, azt sem tudtam, fiú-e vagy lány, olyan a hangja Michelle

Gurevichnek, kiderült, hogy nő, orosz emigráns szülők gyermeke Kanadából, Berlinben él, a nullanullás évek második fele óta énekel, mostantól nekem is, csak jó dalai vannak, unalmas dalai nincsenek, rám csaj már rég volt ilyen hatással, úgy értem, zeneileg, amúgy kiráz a hideg attól a szótól, hogy csaj.

Július 7.

Azt mondja a hülye, hogy már gimnazista korában izgatta, miért hosszabb Szerb Antal világirodalom-története, mint Szerb Antal magyarirodalom-története, hibbantakkal van tele a közbeszéd, csordultig, különös, hogy Szerb Antallal telik a nyaram, nyilván a hülyétől függetlenül, és a hosszabbik kötettel, utána jönni fog a rövidebbik is, rengeteget tanulok tőle, nem is csak az irodalomról.

Július 8.

Renan külsejében is mindig megőrzött valamit a papból, és lelkében sem vált soha vallástalanná, vele új korszakba lépett a kételkedés: ő az, aki kételyében is kételkedik, semmi sem áll távolabb tőle, mint az elbizakodott tagadás, amely a felvilágosodás emberét eltöltötte.

Július 9.

A magyar férfiember archetípusa a gazda, szépen köszönöm ezúton is, tucatnyi barátomnak, nem mulasztották el felhívni a figyelmemet a szállóigésült megmondásra, kár, hogy a szállóigék szavatossága napjainkban gyorsan lejár, könnyen megeshet, hogy az olvasó, aki olvassa ezt, máris nem tudja, miről beszélek.

Július 10.

Kijevben lennénk épp, az Atlas Weekend fesztiválon mulatoznánk, az ukrán Szigeten, a gyerek a Twenty One Pilots végett, én szláv fellépőket hallgatnék, köztük jönnek-mennek, de nem vagyunk Kijevben, úgy néz ki, sokáig nem is leszünk, a jegyünk mindazonáltal a 2021-es fesztiválra is érvényes, ördög tudja.

Július 11.

Técsőt álmodtam, pedig nem szoktam, különös, ha oda-átot álmodok, Moszkvát álmodok mindig, az aztán oda-át van tényleg, és nem is olyan, amilyennek álmodom, de Técső olyan volt most, bicikliztem összevissza a Vásártér könyékén, el kellett valamit hoznom a kórházból, hogy mit, nem emlékszem, a határőrposztra is ránéztem, ott van közel, kicsi épület, gyerekkoromban kutyakölyköket lehetett venni a határőröktől, igazi farkaskutyákat, nekünk is volt, Virágnak hívták, megmérgezték, mert hangoskodott éjszaka.

Július 12.

Minden évben elmegyünk az Udvarház csárdába Bándon, van, hogy kétszer is, nem úgy, hogy arra járunk, és akkor bemegyünk, hanem fordítva, oda megyünk céltudatosan, és abból adódhat arra járás pluszban, birka-pörköltet most ettem először, csodálatos, sose volt jobb sehol, utána kávé Füreden, a horvát tengerpart csúcs-szezonban ilyen, mint a sétány vasárnap délután, Tót-vázsony felől gurultunk előtte lefelé, nem tudtuk, hogy ott volt kicsivel korábban a tömegbaleset a bicikli-versenyen.

Július 13.

Átverték kétszáz forinttal az új helyen a Rómain, csodálkoztam is, hogy hétötven a pohár Borsodi, sok, akkor is, ha Hoppy, oda se megyek többet, van a parton más korcsma sok, különbek ennél, annyi, hogy nem este kell menni, este rengetegen vannak, hétköznap is, mint Füreden, és napszálltától a szúnyogok is jönnek.

Július 14.

Levél jött a Budaörsi Latinovits Színházról, írják, hogy mikor pótolnák a Liliomfit, ami márciusban elmaradt, az egyik dátum jobb, mint a másik, a másik sem rossz, ez az egy, ami hiányzik, a színház, főleg az ilyen, a kis Vidnyánszky-féle, a Liliomfi és a többi, mind sorban, akárhányszor, talán ötödször megyek erre októberben, ha nem tér vissza addig a vírus kamatostul.

Július 15.

Nem kerültem fel a shortlistre a pályázaton, másnap elküldtem a szöveget a Tiszatájnak, harmadnap megjelent az online-on, többen is mondták, hogy jó, meg hogy melankolikus és borongós, emellett lírai attitűdöt tartalmaz, igazuk van, az is lehet, hogy giccshatáron imbolyog, sebjaj, és akkor is sebjaj, ha nem szeretek borongós lenni, ha azt szeretném megírni, hogy semmi sem úgy volt, ahogy gondolni szokás, semmi sem volt szürke és kegyetlen, csak az a fő, hogy volt, és hogy érdekes volt, és mi csak éltünk, mint az emberek.

Július 16.

Mondták, hogy előbb-utóbb meg fogom szeretni a savanyú söröket, hiába tiltakoztam, megtörtént, eddig nem volt olyan, hogy savanyúval zárjak, most igen, a Raven Raspberry Sourját kértem vissza, elképesztőek a csehek, mióta a sima légereket globálmultik karmai közt készítik, azóta kraftban vágják ki a rezet, sorolhatnám kedvenc főzdéimet napestig.

Július 17.

Megnéztem a Кислота-t végre, régóta vadásztam rá, Alekszandr Gorcsilin rendezte, övé a legjobb alakítás Kirill Szerebrennyikov Лето-jában, Punkot játssza, a rendezése kevésbé sikerült, ellenben a Nyár zseniális, ne higgyenek a buta magyar kritikusoknak, imádtam minden kockáját, úgy adja vissza a lényegét, a korszak lényegét, minden lényegét, hogy szabadon szárnyal szanaszét, mindenki politikai állásfoglalást várt tőle, én épphogy attól félttem, hogy pamflet lesz, mint a borzalmas Leviatán Zvjagincev-től, nem az lett, hálistennek, minden jól van.

Július 18.

Jó főzni a gyerekekkel, a nagyobbikkal, keres receptet, elkészítjük együtt, ázsiaiban fergetegesek vagyunk, olyan halcurryt tettünk az asztalra, jázminrizzsel, hogy hét nyelven beszélt, habár hallgatott.

Július 19.

Napra pontosan 33 éve vagyunk együtt, krisztusi korba lépett a kapcsolatunk, elképesztő, erre nem lehet mást mondani, és úgy tűnik, vannak még tartalékok is.

Július 20.

Az orosz irodalomban általában a nők a kezdeményezők a szerelemben, ez is mutatja az oroszok eredendően realisztikus látását.

Július 21.

Elhatároztam, hogy lejövök a hírekről, most már tényleg, hozzá is fogtam, ha nincs újság, ami ne hergelne fel pillanatok alatt, akkor nincs mit tenni, amiről nem lehet olvasni, arról nem olvasni kell.

Július 22.

Kizöldült-kiszínesedett az erkély, szépen terem az uborka, kár, hogy a virágokra és a levendulára jönnek a darazsak, mindig félttem tőlük, miként a fogorvostól, a fizikai erőszaktól és a haláltól is.

Július 23.

És ti hova mentek nyaralni, kérdezik folyton, hát mi sehova, válaszoljuk eltökélten.

Július 24.

Vége van az Indexnek, úgy érte, hogy az eddig ismert formájában, szinte mindennel ez van, ahol valaha dolgoztam, csak a Magyar Narancs maradt önazonos, és az is milyen, Kurír már nincs, Magyar Hírlap minek van, Világgazdaság dettó, Index minek lesz, az Origo gyalázat, Cink mintha sosem lett volna, a Magyar Nemzet sem az, ami a két-három év alatt volt, amikor írhattam és szerkeszthettem ott.

Július 25.

Alekszej Balabanov filmjeit nézegetem, a két Brat sorsfordító élmény volt egykor, a Háború és a Zsmurki is nagyon bejött, a Bádogkoporsó után leálltam egy időre, az kiakasztott, pótolom most az elmulasztottakat, a Nekem nem fáj és az Én is akarom is nagyszerű, fogalmam sem volt, hogy az utóbbi, az életműzáró darab végül is Sztalker-parafázis.

Július 26.

A másik oldal ugyanúgy gyűlölködik magától, ahogy az egyik utasításra, a messzemenő konzekvenciák levonásától ódzkodhatnékom támadt.

Július 27.

Azt mondja a barátom, hogy Magyarországon teljes elnyomás van, képtelen vagyok ezzel bármit is kezdeni, válaszolni sem bírok, milyen ostobán hangzik az is, hogy ez egyszerűen tisztességtelen bármely teljes elnyomás sok bármely áldozataival szemben, hagyom a búsba az egészszet.

Július 28.

Nem hittem volna, hogy odaát, túl a tengeren tényleg meg tudják csinálni a buborékot és a buborékban az NHL-playoffot, egyrészt kishitű voltam, másrészt korai temetni az Amerikai Egyesült Államokat, igaz, ha menet közben összeomlik a projekt, akkor nekem, a kárognak lesz igazam, és temethetek tovább.

Július 29.

Heteken keresztül ellenségemnek tekintettem mindenkit, aki nem tette fel a maszkot a villamoson és a bolt-

ban, ennek annyi, nincs erőm gyűlölni az egyre szélesebb néptömegeket, sem egyenként, sem csoportosan, kifulladtam.

Július 30.

Hallgatom az új Platon Karataev-lemezt, nemcsak a Kányádi-vers miatt, több interjút is olvastam ezekkel a fiatalemberekkel, egyre rokonszenvesebbek, egyre erősebbnek érzem a dalokat is, megint nem igaz, hogy pusztul a világ, valaki jár a fák hegyén, ki gyújtja s oltja csillagod, csak az nem fél, kit a remény már végképp magára hagyott.

Július 31.

Ebben a hónapban egyáltalán nem nyúltam hozzá a kézírathoz, na majd augusztusban, vagy szeptemberben, vagy ahogy kiadja, előttem az élet hátralévő része teljes egészében.

Varga Melinda:

Augusztus

harmincegy mondat a nyárból

első nap

minden napra kitalálok egy kívánságot, és az égre vetítem, az augusztusban sok a hullócsillag, a ki nem mondott szavak üstökösök, messzire világítanak.

második nap

ma újra voltam az erdőnél, behúnytam a szemem, lefeküdtem a magas fűbe, a fürjeket hallgattam, és arra gondoltam, hamarosan megmutathatom neked a tavaszom sétányát, ahová naponta kijöttem, és rólad álmodtam.

harmadik nap

este megnyitottam egy bort, derűíze volt.

negyedik nap

a mai nap hasonlított az első éjszakánkra, közben hullócsillagok az ablakomra könyököltek.

ötödik nap

az éjszaka forrón ég, páraablakok nyílnak a kertben, a csillagok levetkeztek, rúdtáncolnak a Holddal.

hatodik nap

a határra gondolok, ami hol összeköt és hol elválaszt tőled.

hetedik nap

szkafanderes orvosokkal álmodtam, az orrom felé közelítettek, verítékben úszott az ágy, mire felébredtem.

nyolcadik nap

ma végre írtam egy verset, ami nem a magányról szól.

kilencedik nap

olyan barna szeretnék lenni, mint tavaly nyáron, antik költőket olvasni egy tenger mellett, és csak a szerelemre gondolni.

tizedik nap

nagy nap mai, sose örültem még így utazásnak, és sose szerettem még ennyira a határőröket, ha látok újra hullócsillagot, helyettük is kívánok valamit.

tizenegyedik nap

szárnyainkat bármikor elővehetjük az ágy alól, de csak azzal tudsz repülni, akinek madárlelke van.

tizenkettedik nap

az augusztus végi eget kémlelem, sosem volt ilyen tisztakék, a mindenség ingujjban szaladgál, rövidnadrágos angyalok viháncolnak, a két székelly évődésén de-

rülek, akik elszöktek a csíki, ködpárás nyárból egy magyar termálmedence partjára napfürdőzni, az angyalok jól tudják, az Isten a székelyek jókedvében teremtette, hogy legyen min szórakozzon, amikor rosszabb napjai vannak, most es épp azon tűnődik, hogy egy világégés közepén, vírusokkal és hurrikánokkal, erődtűzekkel és éhínséggel sem változott az Ember, csupán a székelyekben van némi reménye, bánja es, hogy nem csak ebből a különleges népből teremtette az egész világot.

tizenharmadik nap

álmomban meglátogatott néhány démon egy erdélyi költő verséből, azt hiszem, túl sokat dolgozom.

tizennegyedik nap

vidám társaságban a jól megérdemelt szabadságomat töltöm, boldog vagyok, nyugodt és szerelmes, megcsörren a telefonom, elvitték a démonok a barátomat, és nem tér vissza többé hozzánk, 72 éves volt, költő, az egyik legnagyobbik.

tizenötödik nap

antik költőket olvasok a strandon, a nagy témákat már rég megírták.

tizenhatodik nap

olyan szorosan szeretnék ölelni, hogy ne legyen szükség szavakra.

tizenhetedik nap

egy ideje elszoktam a szociális élettől, egy író táborban vagyok, és túl sok az ember, túl sok az ember, túl sok az ember és a szúnyog is, elvonulunk egy kisebb baráti társasággal, ahol aztán feloldódom.

tizennyolcadik nap

kissé zúg a fejem, nem tudok jól aludni idegen helyeken, szorongok a nyilvános szerepléstől, ez már sose változik meg, azt hiszem, a program végül remekül sikerül, boldog vagyok, egy másik programon a kollégám és felesége kutyát tartom az ölemben, pont olyan puha és bújós, mint az én néhai kutyám, az állatoknak van a legjobb szeretetszenzora.

tizenkilencedik nap

Isten saját képére teremtette a költészetet és a szerelmet, az örület két sarkvidékét.

huszadik nap

ünnep van, magamban eléneklem a székely himnuszt is, jó világ volt, amikor csak ide-oda röpködtünk, mint a madarak, reggel még a Tisza partján, este már a Szajna partján sétálhatott a halandó.

huszonegyedik nap

reggelek vibráló szinesztéziája hangcsipkét ver az álomra.

huszonkettedik nap

ha tehetném, rajzolnék egy öröknyár-festményt, lenne benne egy tó, amelynek partján szerelmeskedni lehet.

huszonharmadik nap

sötétkék az este, táncol az ujjad a forró hátamon.

huszonnegyedik nap

a túli dolgoknak két arcuk van, az Isten fekete-fehér diafilm.

huszonötödik nap

nem tudok úszni, csak a hegyek szeszélyes hullámain ismerem, az óceánok és tengerek mélyén a félelem korallja csillan, tisztellem a vizet, de nem tudnám meghódítani.

huszonhatodik nap

amikor te főzöd a kávé, nemcsak a koffeintől leszek boldog, belefőzöd az esténk a fekete italba, mámoros lesz tőle a kedvem egész nap.

huszonhetedik nap

mindjár vége a nyárnak, és már újra sokat dolgozom, egyszerre két helyen vagyok, néha három kezem van, és tíz fejem, jó volna ezt a nyarat kicsit még megnyújtani, és nem gondolni semmi rosszra.

huszonnyolcadik nap

több mint 300 fiatal költő pályázatának kiértékelése, irodalmi est megszervezése korona idején, négy verseskötetet, egy kritika Farkas Árpádról, aki nagyon beteg, egyre több covidos ismerős, jó vers és kevésbé jó versek hada a rovataimban, az erdélyi irodalmi élet megreformálása, újra sokat törődöm a munkával, valami érdekesebb szenvedélyt kéne keresnem magamnak.

huszonkilencedik nap

a maszkról miért nem jut Hamvas senkinek eszébe?

huszonkilencedik nap

ez egy normális ország, nem értem, miért kedvetlen mégis mindeki, és hová sietnek folyton...

harmincadik nap

befelé nyíló nyári rét vagyok, sasok pihennek a pázsiton.

harmincegyedik nap

eresz alá ülnek a mondat, fészket raknak, figyelni, ahogy történeté dagad az alkonyat, ez az utolsó nyári éjjel legalábbis a naptári év szerint, bárcsak ne lenne többé hajnal.

Csepelyi Adrienn: Szeptember

Insta-sztorik

Szeptember 1.

Vajon meddig marad otthonillatú a bőröndöm, miután visszatérek apámtól Budapestre?

Szeptember 2.

Ajánlott levél jön a régi lakcímemre, amelyben az új lakcímem felől tájékoztatnak – de, ugye, nem kapom meg, mert a régi lakcímemre küldték. Az új címet amúgy bejelentettem a kormányhivatalban, csak hogy nekem tudnom kellene, hogy az egyes rendszerek – mondja az ügyintéző a telefonban – nem látják egymást. Kedves uram, én ennyi rendszert nem bírok számon tartani, de ígérem, ha jártamban-keltemben belebotlok egy-egy számmra új hivatalba, besétálok, és bediktálom az új címem, hátha akarnak valami levelet küldeni. Hashtag állampolgár.

Szeptember 3.

Pom, pom, pom – születésnapomra alkotói válságot kaptam.

Szeptember 4.

Élvezetési tanácsom péntek reggelre: sohase kend a szemhéjtusodat a szemedbe – én már kipróbáltam, neked nem kell.

Szeptember 5.

Nem tudom, mit mond el ez a lelkiállapotomról, de huszadszor nézek végig egy videót egy, a képernyőn tovalebegő krokodilról.

Szeptember 6.

Amit szívem szerint válaszolnék az emailjeimre > amit valójában válaszolok.

Szeptember 7.

Ül a süket, nyomorék buldog az ölemben a buszon, és nézi a tájat – csak fél éve fogadtam örökbe, de már én vagyok neki a föld középpontja.

Szeptember 8.

A lézeres lázmérő nem kompatibilis a frufrummal – vagy olyan nagyon kihúltam már, hogy nem is létezem?

Szeptember 9.

Mindig is szerettem volna olyan lenni, akár egy festmény. Az éjjel megcsípte a jobb szemhéjam egy szúnyog, úgyhogy most úgy állnak a szemeim, mint Dora Maarnak Picasso portréján. Másik festmény nem volt?

Szeptember 10.

NAGYON SZARUL VOK LÉCI SEGICS – Budapest legőszintébb falfirkája.

Szeptember 11.

Milyen aranyos két buldog, mondta a taxis, aztán Puszi befingott az utastérbe.

Szeptember 12.

Szeretnék belemenekülni a Menekülés Egyiptomba című Ferenczy Noémi-kárpitba – ülnék az ágon a zsiráf feje fölött, és azon gondolkodnék, milyen jó is, hogy nem kint vagyok.

Szeptember 13.

Ami a vízparti fényképeket illeti: homályos kutya = boldog kutya.

Szeptember 14.

Orosz rulett BKV-stílusban: lerobbant az 5-ös busz, leszállítottak bennünket, aztán jött egy másik busz – se szám, se útvonal. Felszálltam, és vakmerőnek éreztem magam. Sajnos a szokásos útvonalon ment.

Szeptember 15.

Amúgy a rúzsom színe illik a pólóm feliratához, csak nem látszik a maszkomtól.

Szeptember 16.

Úgy tartják, a sikeres emberek reggel kelnek, és reggel hatékonyan tudnak dolgozni – harmadik napja kelek fél hatkor, még mindig nem írtam egy nyomorult bekezdést se.

Szeptember 17.

Azt mondták, túl öreg vagyok már, hogy új zenéket hallgassak. Nem tudják, hogy diszkalkuliás vagyok?

Szeptember 18.

Ritmusra leng a leszakadt burkolat az 5-ösön – milyen kevés is elég nekem a boldogsághoz olykor. Olykor.

Szeptember 19.

Nem.

Szeptember 20.

Napok, amelyeknek a végén csak Tosca nagyáriája segít.

Szeptember 21.

A néni, aki a buszon orvosi leleteket nézeget, azért veszi le a maszkját, hogy megnyálazza a mutatóujját a lapozáshoz.

Szeptember 22.

Tele van rózsaszín virággal a varjúhájam – végre egy háj, amit nincs igényem takargatni!

Szeptember 23.

Kidőlt egy próbababa a Garay téren. Voltak más alapbetegségei is.

Szeptember 24.

Álmomban fekete-fehér Réber László-rajz voltam. Hozott szalonnával egérintést vállalok.

Szeptember 25.

Ma az 5-ös helyett a 7-es buszon utazom – magas élet!
(Kivételesen amúgy direkt, és nem azért, mert össze-
kevertem a számokat.)

Szeptember 26.

Ma végleg elhatároztam, hogy műgyűjtő leszek. Már
csak a művek hiányoznak.

Szeptember 27.

Szeretem az őszi fényeket. Tompítják az életem éles
sarkait.

Szeptember 28.

A szagából ítélve amúgy mögöttem ég a busz. Inkább
nem fordulok meg, mert időben be kell érnem értekez-
letre.

Szeptember 29.

Ha délután sütök rántottát, az olyan, mintha új nap
kezdődne. Alkalmazni fogom ezt a módszert.

Szeptember 30.

De hova tűnnek a szavak, amikor nem akarnak jönni?
Összenevetnek a hátam mögött?

Kukorelly Endre:

Október

Harmincegy mondat

10.1.

Van egy-két maszk a zsebeimben, attól függ a maszk, melyik farmert veszem föl.

2.

Őszi nyár, fekszem a függőágyon, van függőágy, két diófa közt függ, van két diófa, tizenöt év alatt nagyot nőttek.

3.

Szombati foci, odaautózom, be van zárva a pálya, be is riasztózták, átmegyünk Kispestre, Tichy Lajos sporttelep; emlékszem Tichyre, egyszer okszival maga elé emelte a labdát, és bevágta – de kinek és mikor!

4.

Nem valami könnyen vagyok rávehető a kirándulásra, aztán Bakócz-kápolna, esztergomi vár, napsütés, szél, keresztül a Pilisen, este Fargo, 4. évad.

5.

De miért halt meg, illetve hogyhogy meghalt Tichy, a Göröcs, Varga Zoli és Albert Flórián?

6.

Túl sokáig – persze mi az, hogy sokáig – álmodom ugyanazt: mindenféle érdekeset látok, de nem vagyok benne, van valami át nem léphető határ, olyan, mint a Vidámparkban volt a Velence, vagy a Szellemvasút.

7.

A spanyol nagykövetségen ebédelek, és az a projekt, hogy a magyar írók mondják meg, mi a helyzet, és meg is mondják, nem jó, viszont a kaja sem olyan jó, de a borok elég jók.

8.

Szegény bolgárokat leverjük, valahogy lefelé mindig jól megy, csak fölfelé megy rosszul, olyat például még nem láttam, hogy egy tizenegyest visszavonjanak a javunkra.

9.

Othello, ezt játsszák, nem tudni, miért játsszák, a férfiak hatalom és/vagy kéjvágyók és/vagy rasszisták és/vagy ostobák és/vagy önző-kisajátítók és/vagy jelentéktelenek, talán ezért játsszák.

10.

Mi a francnak ennyi papír, ez a Rózsa utcából hallatszik, közben a Beethoven hegedűverseny megy, 1951-es felvétel, Christian Ferras, Berliini Filharmonikusok, Karl Böhm vezényel.

11.

Egy illető folyton félrenézett: magyaráztam neki, ő meg közben a fiókokat húzogatta.

12.

Kehidakustányban vagyunk, a fürdő nyitva, Deák háza zárva, kicsit mérges vagyok, de ha fordítva lett volna, még mérgesebb volnék.

13.

Bizonyítványosztás után a szüleimmel kimentünk a Vidámparkba, és volt rendelve fejenként egy pár virsli meg egy pikkoló sör, de az nagyon virsli volt, és nagyon pikkoló.

14.

Fölkeltem, még aludtál, és ezt rendeltem, mondja egy illető reggel diadalmasan, mutatja is a telefonján, jó, ugye?, tetszik?, fejtsd ki!, huszonhárom ötvennyolckor rendeltem meg, tegnap járt le a kupon.

15.

Olvasom a TündérVölgy német fordítását, és itt-ott belejavítok, de nem a német szövegbe.

16.

Kicsit kényszeresen nézem a Baumgarten-díj számlát, úgy érteve, hogy gyakran, és mindig van valami új.

17.

Marnóval beszélgetek interneten, majdnem pont annyira veszélyesen, amennyire lehet, majdnem pont úgy, ahogy kell,

18.

Richard Strauss írja egy levelében 1949-ben, hogy a haloklás olyan, ahogy azt hatvan évvel azelőtt megkomponálta a Halál és megdicsőülésben.

19.

Csak nem megszagolok valamit, és megállapítom, hogy van szaga?

20.

Barcelona–Fradi és Fradi–Juve, csupa jobb-rosszabb, közepesen motivált zsoldos, az eredmény megfelelő volna, ha az ifi játszik, vagy én.

21.

Leadom (ezt most körülményeskedve mondom) az Egy belga revolver című könyvem kéziratát, a jövő hónapban jelenik meg, és úgy (izgulok, ez nem pontos, szóval úgy) érzek, mint ilyen helyzetben mindig.

22.

Ma lencsefőzelék volt, Alexa rémes volt, és enyhe fejfájás is volt.

23.

Péntek, fáradtság, mindjárt 7 óra, mindjárt magamhoz térek, kezdődik az online szeminárium; egy éven belül három elsőkötet – Harag Anita, Bakos Gyöngyi, Halász Rita –, és Berta Ádám új könyve.

24.

Kurvára nem az órát állítják át, hanem engem állítgatnak!

25.

Pintér Béla annyira jó, hogy ha erre – rá, rájuk, az összes előadásukra – gondolok, akkor, hülyén hangzik vagy nem, elfutja a szemem a könny.

26.

Mostanában el-elfutja a szemem a k. a jómultkor is elfutotta.

27.

Legutoljára elfelejtettem, hogy miért.

28.

A történelem (értsd Hérodotosz: Hisztoriai) szerint a Héraklésztől származó Kandaulész, Szardisz királya annyira el van ájulva felesége szépségétől, hogy ráparancsol kedvenc testőrére, Gügészre, lesse meg az asszonyt meztelenül, Gügész meg, bár szabadkozik, meglesi; az asszony észreveszi ezt, ráparancsol a testőrre, hogy ölje meg a királyt, és Gügész, bár szabadkozik, megöli a királyt.

29.

Az apu olyan szép volt, hogy – ez anyukám fordulata – olajat pisiltek utána a nők; ezt egyrészt nem féltékenykedve mondta, tetszett neki, másrészt meg, mint kiderült, az olajpisilést nem lehet németre fordítani.

30.

Csak azt nem értem, hogy miért lehet/nem lehet valamit/bármit.

31.

Napi teszt, kórházban van, lélegeztetőgépen van, halott, összes halott, új fertőzött, összes fertőzött, házi karantén, gyógyult, 20.025, 5.489, 391, 103, 2250. 4709, 99.625, 34.603, 23.210.

Vass Norbert: November

1.

Tiszta az ég délnyugaton, de üres, viaszban égnek a mé-
csekbe költözött csillagok.

2.

Mennynek intő matt ágak körvonalai a sötét márvány-
sírlapon, és némán kanyargó göcsörtös gyökerek a föld
alatt.

3.

„Mostanában azt álmodom, hogy megszületik a Jézuska
a hasamban, és jókedvű vagyok” – Bori, óvodásforma
kislány a Zsigmond téri streetworkout-pályán, kissé vá-
ratlanul a hozzá hasonló korú Barnának, de Barnát ez
nem rázza meg, bólint és kergetőznek az avarban to-
vább; én meg csinállok akkor még pár húzózkodást...

4.

Sárga leveleket fúj sárga lámpafénybe a szél, és furán
csönget szürkületkor a villamos.

5.

Örülök, hogy magamat idézhetem a Pannon Tükörben
(TótEndre_83!) – Facebook-poszt 2020. 11. 05. 11:05

6.

Felhők ólálkodnak fölöttünk Óbudán, novemberi szürke
farkasok.

7.

8.

Nem látszik a folyó fölötti ködben más, csak egy sárga
sapkabojt, a túoldalón aztán a rakpart derengeni kezd:
biztos ponton át húzni az egyenest.

9.

„Egyszerű a megoldás: az egyenes szemből nézve pont,
és azért nem tudjuk az időt megállítani, mert már eleve
egy helyben áll...” – tiktak-tiktak-tiktak, Bérczesi Róbert
szórakoztató interjúkat ad.

10.

Érkezett a SZIFON-ra tegnap egy erdőről szóló szöveg, acélkeretekre hajlítják benne a fákat élelmes bútorasztalosok, erre ma olvasok az interneten a lengyel fenyvesről, ahol ismeretlen okból lett a fenyők törzsén egy görbület, és az rendben is, hogy a legjobbak utolérhetik a valóságot prózában néhanap, de vajon mi az az erő, ami gyomorszájon üt egy egész rengeteget?

11.

Azt is a november tanítja meg, hogy minnesotai nyírfa-erdők az égből nézve megőszült korallszigetek.
(Fargo S02E07)

12.

Dobozból a gyufa, teából a korty, égből a köd, családból az anya, napból a mondat, torokból a szó, esőből a csepp, mécsből a láng, erdőből a fa.

13.

Mikor véget ért már majdnem, leírni való nélkül a nap, a sarokba ültem átgondolni, hogy miért, erre olyan szögéből láttam meg a szobát, mintha egy jól ismert lemezen fedeztem volna fel egy rejtett számot a hosszú csöndsáv után, úgyhogy sötét és mélabús péntekeken lakatlan szobasarkokba telepedjetelek, és hallgassatok halkán, lassú lemezeket!

14.

Elveszett mondatok helyét írom újra vakon és rettentően unom, hogy olyan rém unott vagyok.

15.

3:40 körül koppantott ma is a rém, mint mostanában éjszaka – csukva a szemem, nem mozdulok, pirosnak képelem az ujjait, de hogy itt járt, reggelre nincs nyoma.

16.

Úgy látom, a polcomon a legtöbb könyvgerinc piros, sosem számoltam még ezelőtt, így aztán nem is mondtam ezt senkinek; tizenhatodika van, boldogok a könyvmarketingesek.

17.

A Budapest Music Centerből közvetítjük a „Boldog, szép napok?” című, könnyűzenéről szóló tanácskozást: streamminőség-izgalom és HugóHami-demokrácia a mai összetett szavak, de még jobb, ahogy üvegcsönd pattog a végén a könyvtár polcai között.

18.

„Még a fának is van reménysége”
(Jób 14,7)

19.

Maszk alá kúszó csípős vizslafoszzag, koszos utak, kupakoskifli a Karácsony Sándor sarki Hóbagoly salátabár bejárata előtt, a járdán görbe ágárny, meg, ahogy az okker darukar a foghíjtelek fölött az ólomszürke égre borul és bontásra vár – Csikágó, pár perccel kijárási tilalom előtt.

20.

Zavarbaejtő sárga fúrós karácsonyfadísz egy online ajándékbolt kínálatában (és ez nem egy metafora).

21.

Az avarba rejtettem a mai mondatot a Hajógyári-szigeten, csikóhal alakú, sárga fűzfalevelek alá délután, úgyhogy ha éles szél fúj majd éjszaka, színeset álmodnak tán holnap a megfagyott szavakat szaglászó kutyák.

22.

Csipcsirip, csipcsirip, csipcsirip, ma hajnalban a madarak meghozták Kovács Rozit!

23.

Az ég alja lustán a vízbe ér és bordóra festi a folyó innenső felét, szél készül valahol, fáznak az ujjaim a vékony kesztyű alatt.

24.

Akkora a köd, mintha szemüvegre vett volna maszkot a város, vagy maszkra szemüveget.

25.

A hátsó lámpám fogta magát, és este kialudt, szemből voltam csak ezek szerint a rakparton látható (***) Bye Bye, piros LED-jelek (***)).

26.

Az ELTE mesterszakosaival beszélgetünk reggel a hazai punk kezdeteiről, a „Másként fészülködők”, amit az előadás címéül választok, passzol az én frizurámhoz is.

27.

Belevaló varjú károg kitett bútorokról két autóduda közé és lejárt határidőnaplók pihennek leszakadt bojlerok alatt a sok kiszórt kacattal a körút ma este slendrián apokalipszis-makett.

28.

A Dunkelflaute „sötét szélcsendet” jelent, és olyan, mintha egy posztrock-lemez címe lenne, közben csak azt írja le, milyen idén a november második fele.

29.

Vasárnap van, a koszorún riadt, kósza még a fény, de az év a jászolhoz kezd mától közelíteni, és tán éppen a korhadt, szótlán, csupasz ágak árnyait vihetjük magunkkal a mindszenttől adventig tartó hónapból a gyermek elé, aki karácsonyi sötétből megszületik.

30.

Fotó: Hegedűs Gyöngyi

Kemény István: December

1.

Süt a nap!

2.

Legalább valami nyoma lenne, hogy vagyok! – így sír.

3.

Elmondja, hogy ők ketten görög verseket írnak együtt hetek óta, aztán át is küld egy párat: ugyanazt a lebegős örömet érzem ki belőlük, mint amivel a saját lovagos verseimet írtam.

4.

Azért ha én lennék Elon Musk óvónénije, összeszedetném vele a műholdjait.

5.

Biciklit akar venni Jáván, ami jó terv, mert nem csak motorozik majd, hanem mozog is.

6.

A Gödörnél ülünk a szokott padon, azt mondja, most döbönt rá, hogy mind a két fiatalkori abszolút kedvenc könyvében, A Gyűrűk Urában meg az 1984-ben is ott van egy-egy mindent látó gonosz szem.

7.

Katával álmodom: nagyon öreg, a Feneketlen tónál tipegünk karonfogva, mezítláb, ott, ahol a részeg orosz katonákat ijesztette el a retiküljét forgatva, hogy azt higgyék, kézigránát van benne; a fehér kabátja van rajta, a sáros földet nézem, szégyellem, hogy még nem írtam meg az életét.

8.

Raadásul a beszélgetés előtt kiderül, hogy élőben fog menni, vagyis vágás nélkül valami kerek egészet kéne most itt produkálnunk egy üres előadóteremnek, de végül rendben lezajlik, olyan, amilyen, nem baj, nagy kő le.

9.

Túl vannak a fiai a covidon.

10.

A csípője gyógyult, el van felejtve, mondja, majd éles tájképeket nézünk a Marsról, és pont 8-ra le is érek tőle gyalog.

11.

Délután ki P.-ra, a hévnél I. vár M.-val, együtt át T.-ra autóval, felköszönteni I.b.-t, ők M.n.-vel hálisten túlestek már a fertőzésen, vacsorával várnak minket, és tudom,

hogy ma este itt náluk már csak szép és jó dolgok történhetnek, beleértve az Újpest-Puskás Akadémia meccset is.

12.

A neve Pinkó (=az Ördög Fia), pedig lány.

13.

Végül valami olyasféle döntés születik, hogy itthon fognak lakni, amíg Pinkó beszokik, hogy ne É.-nél rágjon össze mindent, hanem itt, nálunk.

14.

A sárvári verspályázatokat olvasom napok óta: legalább a díjakat meg fogják kapni a gyerekek, ha már idén elmaradt a tábor.

15.

Elsején kezdtem válaszokat írni a K.B.-féle interjúra, és még sehol a vége, nem kéne mégiscsak megőrülnöm magamtól?

16.

Felhívtam a születésnapján, vidám volt, pedig az a zongora jár az eszében, amin ötven éve zenélni tanulhatott volna, ha Emil bácsi el nem szállíttatja.

17.

A. három napja nem válaszol, R.-nak se.

18.

Diósi Lajossal olvasok interjút, és pár ünnepélyes pillanatra átlátom, hogy a gravitáció miatt a makroszkopikus testek – köztük mi – nem tudnak egyszerre több helyen létezni, mint az elektronok: mert minél nagyobb tömegű egy test, annál kevésbé stabil az itt-és-ott szuperpozíciója, vagyis annál inkább hajlandó a test úgy dönteni, hogy mégis inkább vagy itt van, vagy ott van; és ezért nem sehol vagyunk.

19.

A versek alapötlete tetszik neki, de a feministás sorral baja van az elején, hogy félrevisz, mert felbosszantja az olvasót, még őt is, pedig ő nem is úgy feminista – de azért más neki ne bántsa őket.

20.

Ma 17 éve írok naplót; ez a 6211. nap, az öt szökőnappal együtt.

21.

A koccintás után I.-vel gyalog a Kossuth téri metróig, idén már nem látjuk egymást.

22.

Ma megint átnéztem az eddig meglévő Pannon Tüköregymondатаimat, és hiába tudom, hogy nem kéne túlgörcsölnöm a dolgot, a napnál is világosabb, hogy még január 14-én este is javítgatni fogom őket.

23.

Takarítottam a nagyszobában, és most tisztaság van, ez jó, ez jó.

24.

Online karácsonyi vacsora a Mamáékkal, utána offline séta a Duna-parton műkövön, és aztán V. L. megkántál minket Csíkból vezetékes telefonon: de a meghatódásunk az valódi, ahogy minden évben.

25.

Váci séta tóba eső kiskutyával, sok nevetéssel; és ő mondja a kocsiában a legviccesebbeket, pedig délben megláttam, hogy könnyes a szeme.

26.

M. a lelke a K. család karácsonyának: főz, játszik D.-val, terít és szed, és megint szalad játszani, és a végén csak azértse hagyja, hogy mézesalma-evés nélkül széledjünk szét.

27.

A karácsonyi TGM-interjút olvasom, azt mondja, abba hagyja: üvöltözzön, káromkodjon, okoskodjon, aki akar; és a kommentelők üvöltöznek, káromkodnak, okoskodnak, én meg járok két órát, Szent László utca, Rákospatak part, Duna-parton vissza, ennyit tettem ma hozzá a világhoz.

28.

Kibírtam, hogy ne nyissak rá semmi másra, amíg nem olvastam végig K. K. könyvének a kéziratát, és nem fejeztem be a B.-nak szóló levelet, amit október óta írok!

29.

Most már éjfél közeledik, ülök a gépnél, méghozzá valami rejtélyes okból elégedetten ezzel a nappal, pedig már három órája csak kattintgatok, előtte kijárási tilalmat sértettünk Ágival: átjöttünk négy üres falun, fél Budán meg a Margit-hídon megbüntetéslenül, még előbb Zs.-t, A. M.-t és a pulit leadtuk Gy.-en A. M.-éknál, még előbb a Gy. fölötti dombokon vizslás-pulis sétát tettünk a sötétben a szántás szélén, még előbb a kutyák egymást hergelve üvöltötték végig az utat a kocsiában, még előbb közös, vidám ebéd volt (húsleves és hurka), még előbb A. M. megfőzte a húslevest és megsütötte a hurkát, még előbb földrengés volt Horvátországban, lengtek a díszek a karácsonyfán, még előbb végre elküldtem a választ B. levelére, még előbb kinyitottam a lovagos versek fájlját, de gyorsan visszazártam, mert nem éreztem a felelőtlen, lebegő örömet, amivel két hónapja nekifogtam, még előbb felébredtem, de semmit nem vártam ettől a naptól, még előbb pedig aludtam.

30.

Délután R. K.-val Duna-part, vodkával koccintás az újévre, aztán M.-nal K.-hoz, fel a Látó-hegyre, egész este fújom a vizes tuskót a kandallóban, de nem ettől van jó meleg, hanem mert jó meleg van, és kész.

31.

Szerettem 2020-at, és tudom, hogy ő is szeretett engem.

TARTALOM

Tudom, hogy nem tudok semmit	3
Tinkó Máté: Január	5
Seres Lili Hanna: Február – Talált mondatok (V.Á. nyomán)	9
Bene Zoltán: Március	13
Bubits Tünde: Április – Modalítások	17
Balogh Ádám: Május	21
András László: Június	27
Gazda Albert: Július	31
Varga Melinda: Augusztus – harmincegy mondat a nyárból	37
Csepelyi Adrienn: Szeptember – Insta-sztorik	41
Kukorelly Endre: Október – Harmincegy mondat.....	45
Vass Norbert: November	49
Kemény István: December	53

A föld felé énekelünk, nehogy túl előre dőljünk

Antoine és Désiré tesz így egy klasszikus Cseh – Bereményi dalban (Antoine, Désiré és a szél, 1978). Szélfújásban közlekednek, közelednek, „mindkettő énekel és velük a dal szintén megbillen egy kissé”. A dalra támaszkodnak, ahogy a szájukon kijön, mert a dal „támasznak hasznos légáram”.

A 2020-as, vírushelyzet által befolyásolt év „egymondatai” nem a bejegyzések szintjén tematikusak – megszámláltam, arányaiban nagyon kevés a konkrétan reagáló mondat – hanem eleve azok. Mintha a szavakra, miként a dalra, támaszkodni lehetne. Jambusokba beléfogózni, szavakkal megkötözni, teremteni, őrizni.

Az irodalom élet, megint, mint mindig, kiderült. Most épp 366 igazolásunk van arra, hogy a mondat, mint a dal, megtart. Szeretettel nyújtjuk át az olvasóknak ezt az igazolást.

Antoine és Désiré egyébként ezt éneкли: „tűrűpp, türűrűpp, türűrűmm.” Tá-tá, ti-tá-tá, ti-tá-tá. Egy spondeus és két bacchius.

Nagygéci Kovács József

